07/05/2020

Епископ Јоаникије на Ђурђевдан служио у манастиру Ђурђеви Ступови

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки Г. Јоаникије служио је, на празник Светог великомученика Георгија, храмовске славе манастира Ђурђеви Ступови, у сриједу 6. маја 2020. Свету Архијерејску Литургију у овој древној немањићкој задужбини.

Владика је у архипастирској бесједи рекао да у најљепше прољећње дане славимо Васкрсење Христово, а са њим и празник Светог Георгија. То, по његовим ријечима, има дубоку везу.

„Као што је Он добровољно и на свој божански начин показао љубав према нама и крајње снисхођење, тако и хришћани добровољно, од свег срца,

слободно вјерују у Њега и одговарају на Његову љубав. Један од највећих свједока такве љубави је Свети великомученик Георгије, чији празник прослављамо. Хришћанин од младости, због изузетних способности и врлина достигао је до велике части и славе у Римском царству – био војвода римске војске, а то је тада значило много више, него што ми данас то можемо да појмимо“, казао је Преосвећени Епископ.

Свети Георгије, још млад и у напретку снаге, призван је од Господа на велико дјело.

„Када је видио како безбожни цар Диоклецијан, његова власт, слуге, доушници и удворице, муче, ислеђују хришћане, Свети Георгије није могао трпјети, него је исповједио јавно вјеру своју у Христа. Његово срце је било пуно благодати Пресветог Духа, пуно Божје истине, правде, милости, братољубља, а посебно, љубави према Цркви, љубав према Цркви је исто што и љубав према Христу и зажелио је да са Господом својим узиђе на Голготу, на крст“, бесједио је Његово Преосвештенство.

Исповједити вјеру у тим временима, указао је Владика Јоаникије, значило је изгубити све земаљско, а на крају и живот.
„Свети Георгије је тога био потпуно свјестан и зажелио је да своју вјеру и љубав према Господу на такав начин посвједочи, да пострада за Христа. Бог му је дао због његове великодушности, вјере, отворености и љубави да страда као Христос. Кад читамо страдања Христова, ми читамо страдања великомученика Георгија. Безбројна су његова страдања, нису га одмах мачем посјекли, него је био много мучен, а кад су видјели остали хришћани, још више су се утврђивали, гледајући на свети примјер Светог Георгија. Не само хришћани, него и незнабожци, па се и римска царица Александра обратила“, подсјетио је Владика.

Додао је да је Господ Исус Христос свог свједока, великомученика Георгија учинио, због његових страдања, његове вјере и крви проливене, учесником своје вјечне славе.

„Слави га цијела православна васељена, послије Светог првомученика Стефана, он је, заједно са Светим Димитријем, први који се помиње међу Светим мученицима. Слави се у Грчкој, посебно, у Палестини, код нас Срба и Руса, који стављају на свом грбу и застави Светог Георгија побједоносца, јер он побјеђује свако зло. Она аждаја која се слика представља зло овог свијета које војује против Цркве у свим временима, а видимо Светог Георгија као младог Давида, који јој прилази на коњу и коме она мора отворити уста да је

прободе својим копљем, јер је силом Божјом побјеђује“, истакао је Епископ будимљанско-никшићки.

Он је оцијенио да ни наша времена нијесу нимало лака, јер, како сматра, нека пошаст влада овим свијетом.

„Колико је она стварна, колико је вјештачка тек ћемо да видимо, али је сигурно да је тешка политичка позадина, у цијелом свијету , иза приче о корони. То кажу и они који много више знају као стручњаци. Ипак, да ми будемо одговорни, та болест постоји, али има премного злоупотреба; да дамо свој допринос да побједимо ову епидемију. Знамо како се побјеђује кроз наше искуство: Свети Харалампије је побиједио кугу у давним временима, па су Светогорци служили свенoћно бденије када је почело ово „зло“ у Грчкој и када су затворили храмове, нажалост“.

„Ми, овдје, имамо мошти Светог свештеномученика Харалампија, па ко ће сад рећи: Немојте приступати његовим чудотворним моштима, чији дјелови су у манастиру Морачи, Никољцу и Подврху. Исто тако, знамо, у Котору је у 17. вијеку Пресвета Богородица зауставила кугу, а по Црној Гори имамо више свједочанстава, негдје Свети Сава, негдје Свети Никола, или неко други од светих у временима сличним, али много тежим кад није било ни љекара, ни клинике“, навео је Владика.

Истакао је да смо ми народ Светог Василија Острошког, великог исцјелитеља, који је исцијелио толико болесних који су, по медицинском мишљењу, били без наде.

„Многи од њих одлазе код Светог Василија и исцјељују се, заправо, васкрсавају тјелесно и духовно, обнавља се њихов живот. Безброј примјера таквих имамо и сад смо доживјели да полиција не да приступити ћивоту Светог Василија Острошког. Светом Василију Острошком је народ притицао у свим временима, сви њему притичу и свима он помаже“.

„Толико се показује та неразумност, а понекад и зла воља, нажалост. Замислите, да полиција сваког легитимише као сумњиво лице, ко приступа моштима Светог Василија Острошког. Морају да се застиде од таквог свог поступања, јер то овај народ не заслужује. То је срамота за њих, за нашу државу и за нашу историју“, оцијенио је Епископ будимљанско-никшићки Г. Јоаникије.

Након литургије благосиљан је славски колач.
mitropolija.coma